

Fidel Castro: Con Khủng Long Cộng Sản Cuối Cùng

Luật Sư Đào Tăng Dục

Khi các khoa học gia nghiên cứu sự sống còn của các loài sinh vật, nếu nhận thấy xác xuất sống còn của một giống vật nào đó gặp nguy cơ diệt chủng, thì họ sắp xếp giống đó vào danh sách của “loài có nguy cơ diệt chủng” (List of Endangered Species). Các loài tê giác hiếm quý, loài voi Á Châu, loài gấu Panda, nhiều loài cá voi v.v...

Trong khoảng 200 quốc gia trên thế giới hiện nay thì còn 4 quốc gia duy nhất còn theo chủ nghĩa Độc Tài Cộng Sản. Đó là Cuba, Bắc Hàn, Trung Quốc và Việt Nam. Trên bình diện chính trị học, dĩ nhiên thì các quốc gia trên cần phải được sắp xếp vào danh sách các quốc gia có “chính quyền Cộng Sản có nguy cơ diệt chủng”.

Sự khác biệt giữa những “loài có nguy cơ diệt chủng” và “chính quyền Cộng Sản có nguy cơ diệt chủng” là những loài vật đóng góp tích cực vào tính đa diện và sự phong phú của môi sinh hoàn vũ, đem lại niềm vui và phúc lợi cho muôn loài. Trong khi đó thì các chính quyền Cộng Sản lại độc tài, tham nhũng, bè phái, thiếu công minh và đem lại sự chậm tiến, bất công xã hội và nghèo khổ cho các dân tộc bất hạnh mà họ cai trị.

Chính vì thế trong khi nhân loại nỗ lực để đầu tư cứu giúp các loài có nguy cơ diệt chủng, thì không ai đoái hoài đến sự sống còn của các chính quyền cộng sản có nguy cơ diệt chủng. Trái lại dư luận thế giới ngày càng hiểu rõ hơn bản chất gian trá và phản tiến bộ của Cộng Sản chủ nghĩa, những nguy cơ chúng tạo ra cho nhân loại. Hậu quả là trào lưu dân chủ Hiến Định, Pháp Trị và Đa Nguyên là một trào lưu bất khả vãn hồi. Chính những thành phần trung kiên nhất của các đảng CS đang nắm quyền tại Cuba, Bắc Hàn, Trung

Quốc và Việt Nam cũng phải thành thật công nhận sự thật này. Vấn đề của họ là làm sao duy trì quyền lực càng lâu thì càng dễ dàng trục lợi và tẩu tán tài sản.

Nếu các đảng CS nêu trên là những “chính quyền CS có nguy cơ diệt chủng” thì chúng ta phải coi nhà độc tài CS Cuba Fidel Castro là con khủng long CS cuối cùng còn sót lại từ thế kỷ 20.

Các con khủng long CS vĩ đại của thời đại hoàng kim CS của thế kỷ 20 như Lê Nin, Stalin của Liên Xô, Mao Trạch Đông của Trung Quốc, Kim Nhật Thành của Bắc Hàn và Hồ Chí Minh của Việt Nam đều đã ra đi.

Đối với đại khối nhân loại, hào quang giả tạo của họ phần lớn bị ánh sáng của khoa học, bước đi vững chắc của chân lý, của cuộc cách mạng tin học toàn cầu làm lu mờ.

Tuy nhiên đối với người CS, vì họ sống còn bằng sự thống trị độc tài, bằng sự đánh bóng và thần tượng hóa những nhân vật lãnh đạo, nên các nhân vật lịch sử trên còn giữ những vị trí quan trọng trong tâm thức họ. Nhất là thần tượng CS đang sống còn và ngự trị trên dân tộc Cuba: Fidel Castro.

Fidel Castro nắm quyền từ năm 1959 đến tháng 7 năm 2006 thì tạm thời trao quyền lại cho em mình là Raul Castro vì lý do sức khỏe. Fidel Castro là nhà lãnh tụ nắm quyền lâu nhất trên thế giới đương đại. Dĩ nhiên chỉ có trong các quốc gia “tự do dân chủ” kiểu Cộng Sản thì những chuyện kỳ cục như vậy mới có thể xảy ra, kể cả việc trao quyền bính quốc gia lại cho em ruột của mình. Kim Chánh Nhật tại Bắc Hàn thừa kế ngôi vị của cha mình là Kim Nhật Thành và con của Kim Chánh Nhật là Kim Chánh Ân bây giờ là lãnh tụ tối cao cũng trong tinh thần ấy.

Vấn đề sự thật về tình trạng sức khỏe của Fidel Castro được bao trùm bởi một bức màn bí mật đen tối. Kể từ tháng 12, 2006, khi nhà độc tài Cuba không xuất hiện trong buổi thao diễn quân đội để kỷ niệm sinh nhật 80 tuổi của mình, thì các tin đồn ãi lại càng tăng tốc. Có nguồn tin cho rằng Ông bị té gãy xương tay và đầu gối. Có nguồn tin cho rằng Ông bị xuất huyết nội tạng. Có nguồn tin cho rằng Ông bị ung thư. Có nguồn tin cho rằng Ông bệnh nặng sắp chết. Tuy nhiên tất cả những tin đồn đó vẫn kéo dài cuộc sống bệnh hoạn của ông cho đến ngày 25 tháng 11, 2016 vừa qua, khi ông trút hơi thở cuối cùng.

Sau tháng 12, năm 2006, trên bình diện chính thức thì chính quyền CS Cuba vẫn nêu ra chiêu bài “Fidel Castro Muôn Năm” và “Hãy Lãnh Đạo Chúng Tôi Thêm 80 năm nữa”. Tuy nhiên không ai biết thực sự tình trạng sức khỏe của con khủng long CS cuối cùng này ra sao. Các chế độ CS sống còn bằng sự bùng bít và dối trá. CS Cuba không ngoại lệ, nhất là trong tình trạng hiện tại của đảng CS Cuba: họ đang sống trong một thế giới mà chỗ chống lưng lớn nhất là Liên Xô đã tan vỡ, người lãnh đạo tối cao và hào nhoáng Castro đã quá lớn tuổi, và cả triệu rưỡi người Cuba tự do đang rình rập từ tiểu bang Florida Hoa Kỳ, chỉ cách một vùng biển nhỏ. Ngày hôm nay, Fidel Castro đã chết thật sự.

Câu hỏi trên vành môi mọi người là:

Việc gì sẽ xảy ra sau cái chết của con khủng long CS cuối cùng này?

Một trong những điều mà các đảng CS Việt Nam, Trung Quốc và Bắc Hàn sợ nhất là cái chết của Fidel Castro. Trước hết những chế độ CS không phải là những chế độ của tương lai, vì thế họ phải sống bằng quá khứ. Mặc dù Fidel Castro đã già nua, nhưng cái quá khứ hào nhoáng và hào hùng của ông một phần nào duy trì huyền thoại cách mạng vô sản của CS quốc tế.

Sự ra đi của Ông sẽ đánh dấu một sự đoạn tuyệt với quá khứ vàng son ấy, và một phần nào nói lên tính cách giai đoạn và vô thường của những thần tượng Cộng Sản.

Nguy hiểm hơn nữa, là cái chết của Castro có xác xuất đem lại sự cáo chung của Đảng CS Cuba. Trong bốn đảng CS còn lại thì Cuba là lẻ loi nhất. Lẻ loi không những về địa dư mà còn lẻ loi về văn hóa nữa.

Trước hết Cuba không tiếp cận biên giới với bất cứ một nước CS nào để có thể nương tựa vào nhau như Trung Quốc, Việt Nam và Bắc Hàn. Mặc dù có một vài quốc gia châu Mỹ La Tinh có cảm tình với khuynh hướng chống Hoa Kỳ của Cuba nhưng các quốc gia này vẫn chấp nhận đa nguyên, đa đảng. Họ không chấp nhận đường lối ngoại giao của Hoa Kỳ. Điều này hoàn toàn không có nghĩa là họ theo chế độ CS Cuba.

Các quốc gia CS như Trung Quốc, Việt Nam hoặc Bắc Hàn trên thực tế, vì sự xa cách địa dư cũng như khác biệt văn hóa (một bên là truyền thống văn hóa Đông Á Tam Giáo nhưng không đặt nặng tôn giáo, một bên như Cuba là truyền thống Công Giáo) và Cuba không phải là một quốc gia đối tác quan trọng, nên không thể giúp đỡ thực tế lẫn nhau.

Fidel Castro nắm quyền được lâu, không những vì kỷ luật sắt và hiến pháp độc tài, mà còn vì ông có tư thế và cá tính riêng. Người kế vị của Ông là Raul Castro, tuy bảo thủ hơn nhưng lại không có uy tín bao trùm và khả năng ứng phó của Ông. Chính vì thế Fidel chưa chết, mới chỉ bị bệnh thôi, mà Raul Castro không chịu nổi áp lực, đã ngỏ lời muốn thương thuyết với Hoa Kỳ. Dĩ nhiên, dưới áp lực của Cộng Đồng Cuba tự do, Hoa Kỳ không dễ dàng giải tỏa vô điều kiện các áp lực phong tỏa kinh tế Cuba. Trong tình huống đó, sự sống còn của Fidel Castro sẽ ảnh hưởng đến sự sống còn của chính quyền CS Cuba.

Bây giờ chúng ta thử đặt mình vào vị trí của các nhà lãnh đạo Trung Quốc, Việt Nam và Bắc Hàn.

Mặc dù trên nguyên tắc 3 quốc gia này cùng một nền văn hóa Đông Á. Tuy nhiên khi nói đến Bắc Hàn chúng ta phải ý thức rằng chúng ta đang nói đến một thể chế rùng rợn không khác nào cộng sản thời Stalin. Sự bóc lột dân chúng Bắc Hàn và sự liều lĩnh của Kim Chánh Nhật và sau đó Kim Chánh Ân, trong việc chế tạo và sẵn sàng sử dụng vũ khí nguyên tử để bảo tồn chế độ, đã biến chế độ CS này thành chế độ nguy hiểm nhất nhân loại hiện nay. Tóm lại đối với CS Bắc Hàn, hoặc là đảng CS nắm quyền, hoặc toàn thể đảng và dân tộc bị hủy diệt vì vũ khí nguyên tử.

Chính vì thế chúng ta có thể suy đoán rằng hoặc đảng CS Bắc Hàn bị hủy diệt, kéo theo sự hủy diệt của toàn dân Bắc Hàn trong biển lửa nguyên tử, hoặc rất lâu sau khi các đảng CS Cuba, Việt Nam và Trung Quốc đã cáo chung, thì đảng CS Bắc Hàn vẫn ngự trị trên dân tộc Bắc Hàn, Kim Chánh Ân và bè lũ vẫn uống sâm banh, lái xe đua, có gái đẹp, sống trong nhung lụa, trên chiếu bài xã hội chủ nghĩa.

Riêng Trung Quốc và Việt Nam, mặc dù xa xôi và làm ra vẻ dửng dưng, vẫn sẽ chấn động tận gốc rễ vì sự ra đi của Fidel Castro. Sự cáo chung sau đó của chính quyền CS Cuba sẽ tạo ra một cơn địa chấn trong lòng cán bộ 2 chế độ này. Sự cô đơn của họ sẽ rõ rệt hơn và ngày tàn của họ sẽ nhanh chóng xảy ra hơn. Như một chiếc bàn có 4 chân, gãy đi một còn 3. Chiếc bàn chưa đổ lập tức nhưng sự hữu dụng của nó chắc chắn không còn đáng tin cậy.

Con khủng Long CS cuối cùng là Fidel Castro đã nằm xuống, thì điều này giống lên tiếng chuông cảnh tỉnh rằng, vào thời đại tin học toàn cầu này, giấc mộng thiên thu trường trị, nhất thống giang hồ của CSVN sẽ chấm dứt.

Đảng CSVN dưới sự điều hướng của Quý Ông Nguyễn Phú Trọng, Nguyễn Xuân Phúc, Trần Đại Quang và Nguyễn Thị Kim Ngân, nếu không chủ động xoay chiều để cùng toàn dân tiến bước trên con đường xây dựng dân chủ hiến định, pháp trị và đa nguyên chân chính, thì sẽ thẳng tiến để chui tuốt vào chiếc sọt rác của lịch sử mà toàn dân đã sắp sẵn cho đảng ta.

Luật Sư Đào Tăng Dực

(Viết nguyên thủy 6 December 2006 và điều chỉnh 27 November 2016)